

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni

Wydział I Cywilny – Sekcja d.s. rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Marzanna Stefaniuk-Muczyńska

Protokolant: sekr. sąd. Magdalena Czapiewska

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2017 r. w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa: **Szpitali (...) spółki z o.o. w G.**

przeciwko: **K. D.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego K. D. na rzecz powoda Szpitali (...) w G. spółki w o.o. w G. kwotę 2.227,72 zł (dwa tysiące dwieście dwadzieścia siedem złotych 72/100) wraz z odsetkami:

- a) od kwoty 552,80 zł ustawowymi za okres od dnia 29 września 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 22 maja 2017 r.,
- b) od kwoty 280,00 zł ustawowymi za okres od dnia 30 września 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 22 maja 2017 r.
- c) od kwoty 461,00 zł ustawowymi za okres od dnia 21 grudnia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 22 maja 2017 r.
- d) od kwoty 260,00 zł ustawowymi za okres od dnia 25 marca 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 22 maja 2017 r.
- e) od kwoty 130,00 zł ustawowymi za okres od dnia 29 marca 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 22 maja 2017 r.
- f) od kwoty 120,00 zł ustawowymi za okres od dnia 7 kwietnia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 22 maja 2017 r.
- g) od kwoty 423,92 zł ustawowymi za okres od dnia 2 maja 2015 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. i ustawowymi za opóźnienie za okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 22 maja 2017 r.;

II. zasądzone w punkcie I świadczenie rozkłada pozwanemu K. D. na 11 (jedenaście) rat, z których pierwszych 9 (dziewięć) rat głównych jest w kwocie po 227 zł (dwieście dwadzieścia siedem złotych), 10 (dziesiąta) rata jest w kwocie 184,72 zł (sto osiemdziesiąt cztery złote 72/100), zaś 11 (jedenasta) rata jest w kwocie stanowiącej sumę odsetek zasądzonych w punkcie I niniejszego wyroku. Raty płatne będą do 15-go dnia każdego kolejnego miesiąca

poczynając od dnia 15 lipca 2017 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.917 zł (czteryście sześćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

W pozwie wniesionym przez Szpitale (...) spółkę z o.o. w G. (poprzednio Szpitale Wojewódzkie w (...) spółkę z o.o. w G.) powód domagał się zasądzenia od pozwanego K. D. kwoty 2.227,72 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwot i dat w pozwie wskazanych oraz o obciążenie pozwanego obowiązkiem zwrotu na rzecz powoda kosztów procesu.

Uzasadniając swoje żądanie wskazał, iż z dniem 2 stycznia 2015 r. na podstawie art. 491 ksh w zw. z art. 492 §2 ksh nastąpiło połączenie Szpitala (...) im. (...) w G. ze Szpitalem (...) W. a (...) spółki z o.o. w G. oraz że z dniem połączenia Szpital (...) im. (...) spółka, jako spółka przejmująca wstąpił na mocy art. 494 §1 ksh we wszystkie prawa i obowiązki Szpitala (...) W. a (...) spółki z o.o. Podał też, że z dniem połączenia nastąpiła zmiana nazwy firmy spółki przejmującej na Szpitale Wojewódzkie w (...) spółkę z o.o.

Powód wskazał nadto, że w dniach: 14 i 15 września 2014 r., 6 grudnia 2014 r., 10, 14 i 23 marca 2015 r., oraz 14 kwietnia 2015 r. pozwany był hospitalizowany u powoda. Podał też, że koszty tej hospitalizacji określają faktury stanowiące dowody w sprawie oraz że pozwany, pomimo wezwań do zapłaty nie uregulował kwoty dochodzonej pozwem.

W toku sprawy, z uwagi na brak możliwości ustalenia miejsca zamieszkania pozwanego, na wniosek powoda został dla pozwanego, jako osoby nieznannej z miejsca pobytu, ustanowiony kurator procesowy. W toku podjętych czynności, mających na celu także określenie miejsca przebywania pozwanego, kurator ustalił miejsce pobytu pozwanego. Z uwagi na powyższe pozew został doręczony pozwanemu w miejscu jego pobytu, tj. na adres Zakładu Karnego w G. P.. Po otrzymaniu odpisu pozwu i załączonych do niego dokumentów pozwany wniósł o rozłożenie dochodzonej od niego w pozwie kwoty na raty. Pozwany wyjaśnił, iż wniosek swój motywuje tym, że przebywa w zakładzie karnym, nie posiada majątku ruchomego, ani żadnych oszczędności. Wskazał też, że nie uregulował żądanych od niego należności, gdyż także przed osadzeniem nie posiadał żadnego stałego dochodu, jak też nie pracował. Pozwany podał nadto, że w zakładzie karnym jest odpłatnie zatrudniony na stanowisku magazyniera. (vide: odpowiedź na pozew - k. 11-111v).

W odpowiedzi na powyższe, w piśmie procesowym z dnia 7 marca 2017 r. powód przychylił się do wniosku pozwanego o rozłożenie zadłużenia na raty w kwotach po 227 zł miesięcznie. (vide: pismo powoda z dnia 07.03.2017 r. - k. 121).

Na rozprawie w dniu 23 maja 2017 r. pełnomocnik powoda podał, iż w dniu 3 kwietnia 2017 r. nastąpiła zmiana firmy powoda na Szpitale (...) spółkę z o.o. w G.. Podał też, że żądanie zapłaty jest kierowane do pozwanego, gdyż nie był on osobą ubezpieczoną w dacie udzielenia mu świadczeń w szpitalu. Sprecyzował także, że za okres od dnia 1 stycznia 2016 r. powód wnosi o zasądzenie od pozwanego odsetek ustawowych za opóźnienie. (vide: protokół rozprawy z dnia 23.05.2017 r. - k. 133).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniach 14 i 15 września 2014 r. oraz 6 grudnia 2014 r. pozwany przebywał na Szpitalnym Oddziale Ratunkowym szpitala (...) W. a (...) spółki z o.o. w G.. Nadto w dniach 10, 14 i 23 marca 2015 r., oraz 14 kwietnia 2015 r. przebywał na Szpitalnym Oddziale Ratunkowym Szpitali Wojewódzkich w G..

Podczas tych pobytów wykonano u pozwanego szereg badań, udzielono mu też porad lekarskich chirurgicznych i ortopedycznych, zaopatrzone rany oraz podano leki. W związku z tymi świadczeniami Szpital wystawił pozwanemu faktury Vat z tytułu sprzedaży usług wymienionych w tych fakturach.

Faktura z dnia 14 września 2014 r. opiewała na kwotę 552,80 zł z tytułu porady lekarskiej chirurgicznej, wykonania TK głowy oraz przeprowadzonych u pozwanego badań na zawartość narkotyków; w jej treści jako datę płatności wskazano 28 września 2014 r.

Faktura z dnia 15 września 2014 r. opiewała na kwotę 280 zł z tytułu porady lekarskiej, zaopatrzenia rany i założenia opatrunku; w jej treści jako datę płatności wskazano 29 września 2014 r.

Faktura z dnia 6 grudnia 2014 r. opiewała na kwotę 461 zł z tytułu porady lekarskiej ortopedycznej i badań, pomiaru ciśnienia oraz podania leku; w jej treści jako datę płatności wskazano 20 grudnia 2014 r.

Faktura z dnia 10 marca 2015 r. opiewała na kwotę 260 zł z tytułu porady lekarskiej i zaopatrzenia rany; w jej treści jako datę płatności wskazano 48 marca 2015 r.

Faktura z dnia 14 marca 2015 r. opiewała na kwotę 130 zł z tytułu porady lekarskiej i zmiany opatrunku; w jej treści jako datę płatności wskazano 28 marca 2015 r.

Faktura z dnia 23 marca 2015 r. opiewała na kwotę 120 zł z tytułu porady lekarskiej i pomiaru ciśnienia; w jej treści jako datę płatności wskazano 6 kwietnia 2015 r.

Faktura z dnia 17 kwietnia 2015 r. opiewała na kwotę 423,92 zł z tytułu porady lekarskiej chirurgicznej i ortopedycznej, podania leków; w jej treści jako datę płatności wskazano 1 maja 2015 r.

Pomimo wezwań do zapłaty pozwany nie zapłacił kwot żądanych w tych wezwaniach na rzecz szpitala.

okoliczności niesporne, nadto: faktury i wezwania do zapłaty - k. 8-23

Z dniem 2 stycznia 2015 r. na podstawie art. 491 ksh w zw. z art. 492 §1 pkt 1 ksh nastąpiło połączenie Szpitala (...) im. (...) spółki z o.o. w G. ze Szpitalem (...) W. a (...) spółki z o.o. w G.. Z dniem połączenia Szpital morski im. (...) spółka z o.o., jako spółka przejmująca wstąpił na mocy art. 494 §1 ksh we wszystkie prawa i obowiązki Szpitala (...) W. a (...) spółki z o.o. Jednocześnie z dniem połączenia nastąpiła zmiana firm spółki przejmującej na Szpitale Wojewódzkie w (...) spółkę z o.o. w G. (obecnie Szpitale poprzednio (...) spółkę z o.o. w G.).

okoliczności niesporne

Pozwany odbywa obecnie karę pozbawienia wolności. Jednocześnie w trakcie osadzenia na terenie Zakładu Karnego pozostaje osobą zatrudnioną ze stawką godzinową gwarantującą osiągnięcie minimalnego wynagrodzenia. Wynagrodzenie pozwanego za pracę wykonywaną w zakładzie karnym w G. P. wyniosło: w październiku 2016 r. 624,33 zł brutto, w listopadzie 2016 r. 1.142,60 zł brutto, w grudniu 2016 r. 961,35 zł brutto i w styczniu 2017 r. 1.314,50 zł brutto. Na dzień 20 lutego 2017 r. stan konta pozwanego do wykorzystania przez niego wynosił 101,39 zł.

dowód: zaświadczenie o wynagrodzeniu - k. 114; odpowiedź ZK na zapytanie Sądu - k. 118

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o załączone do akt sprawy wyżej wymienione dokumenty, których treść nie była przez żadną ze stron procesu kwestionowana.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego i poczynionych w oparciu o ten materiał ustaleń faktycznych, Sąd doszedł do przekonania, iż przedmiotowe powództwo pozostawało w całości zasadne.

Rozstrzygając w powyższy sposób Sąd miał na względzie, iż żądanie pozwu znajdowało swe oparcie w dyspozycji wynikającej z art. 50 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych (w brzmieniu obowiązującym w dacie świadczeń udzielonych pozwanemu, t.j. z dnia 25 sierpnia 2008 r., Dz.U. Nr 164, poz. 1027, jak i w chwili obecnej), zgodnie z którą w razie nieprzedstawienia dowodu

ubezpieczenia lub decyzji wójta w terminie 7 dni od dnia zakończenia udzielania świadczeń opieki zdrowotnej, świadczenie zostaje udzielone na koszt świadczeniobiorcy.

Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 2 ust. 1 przywołanej wyżej ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych do korzystania ze świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych na zasadach określonych w tej ustawie mają prawo

1) osoby objęte powszechnym - obowiązkowym i dobrowolnym ubezpieczeniem zdrowotnym, zwane dalej „ubezpieczonymi”,

2) inne niż ubezpieczeni osoby posiadające miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które posiadają obywatelstwo polskie lub uzyskały w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą, lub zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz.U. poz. 1650, z późn. zm.1)), spełniające kryterium dochodowe, o którym mowa w art. 8 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz.U. z 2016 r. poz. 930 i 1583), co do których nie stwierdzono okoliczności, o której mowa w art. 12 tej ustawy, na zasadach i w zakresie określonych dla ubezpieczonych,

3) inne niż wymienione w pkt 1 i 2 osoby, które nie ukończyły 18. roku życia:

a) posiadające obywatelstwo polskie lub

b) które uzyskały w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą lub zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, posiadające miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

4) inne niż wymienione w pkt 1-3 osoby posiadające miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które są w okresie ciąży, porodu lub połogu:

a) posiadające obywatelstwo polskie lub

b) które uzyskały w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy lub ochronę uzupełniającą, lub zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach

- zwane dalej „świadczeniobiorcami”.

W przedmiotowej sprawie pozwany nie wykazał zaś, ani nawet nie twierdził, by - wbrew stanowisku powoda - pozostawał osobą ubezpieczoną, bądź też posiadającą prawo do świadczeń zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych z uwagi na przynależność do innej grupy osób uprawnionych do korzystania z tej opieki. W tym stanie rzeczy uznać należało, iż zasadnie powód wystawił wobec pozwanego opisane wyżej faktury VAT domagając się od pozwanego zapłaty za wykonane świadczenia. W myśl bowiem art. 50 ust. 1 powołanej wyżej ustawy, świadczeniobiorca ubiegający się o udzielenie świadczenia opieki zdrowotnej jest obowiązany przedstawić kartę ubezpieczenia zdrowotnego (w przypadku ubezpieczonego) albo dokument, o którym mowa w art. 54 ust. 1 ustawy (w przypadku świadczeniobiorcy innego niż ubezpieczony). Zgodnie z art. 50 ust. 2 ustawy, w przypadku stanu nagłego dokument, o którym mowa w art. 50 ust. 1 ustawy, może zostać przedstawiony w innym czasie, nie później niż w terminie 30 dni od dnia rozpoczęcia udzielania świadczenia opieki zdrowotnej, o ile chory nadal przebywa w szpitalu. Stosownie do treści art. 50 ust. 3 ustawy, jeżeli przedstawienie dokumentu, o którym mowa w ust. 1, nie jest możliwe w terminie określonym w ust. 2, dokument ten może być przedstawiony w terminie 7 dni od dnia zakończenia udzielania świadczeń opieki zdrowotnej. Zgodnie z art. 50 ust. 4 powołanej ustawy, w razie nieprzedstawienia dokumentu, o którym mowa w ust. 1, w terminach określonych w ust. 2 i 3, świadczenie zostaje udzielone na koszt świadczeniobiorcy.

Z uwagi na powyższe powództwo zostało uwzględnione w całości, o czym orzeczono w pkt. I wyroku w oparciu o przywołane wyżej przepisy, a w szczególności 50 ust. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanej ze środków publicznych.

Rozstrzygnięcie w zakresie odsetek Sąd oparł o zasady przewidziane w art. 481 § 1 kc, który przewiduje, w przypadku, gdy dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi oraz §2 powołanego artykułu: jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie.

Uznając jednocześnie, iż w niniejszej sprawie zachodził uzasadniony wypadek o jakim mowa w art. 320 kpc, a nadto uwzględniając w tym zakresie stanowisko powoda (który przychylił się do wniosku pozwanego o rozłożenie dochodzonego pozwem świadczenia na raty) o sposobie spełnienia świadczenia na rzecz powoda Sąd orzekł na podstawie powołanego przepisu w pkt. II wyroku. Przepis art. 320 kpc przyznaje bowiem sądowi możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z regulacji prawa materialnego. W myśl tego przepisu w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie [...].

Ustalając wysokość miesięcznych rat w kwotach zaproponowanych przez powoda na poziomie 227 zł miesięcznie Sąd uwzględnił fakt, iż taka wysokość miesięcznej raty w stosunku do wysokości zasądzanego roszczenia umożliwia pozwanemu spłacenie zadłużenia w przeciągu niecałego roku, co przy uwzględnieniu daty wymagalności poszczególnych części składowych tej należności jest okresem wystarczająco długim. Jednocześnie taka wysokość rat nie preferuje w nadmierny sposób pozwanego jako dłużnika, nie jest też ustalona z nadmiernym pokrzywdzeniem powoda jako wierzyciela. Tym samym, w ocenie Sądu, rozłożenie zasądzonej w punkcie I wyroku kwoty na 11 rat uwzględnia słuszny interes tak powoda jako wierzyciela, jak i pozwanego. Z wyżej powołanych względów, Sąd na podstawie art. 320 kpc rozłożył zasądzone od pozwanego w punkcie pierwszym świadczenie na raty, orzekając, jak w punkcie drugim wyroku, ustalając początkową datę spłaty zadłużenia na dzień 15 lipca 2017 r.

W pkt. III wyroku pozwany, jako strona przegrująca, na podstawie art. 98 §1 kpc w zw. z art. 108 kpc został obciążony obowiązkiem zwrotu na rzecz powoda kosztów procesu, na który składał się zwrot poniesionej przez powoda: opłaty sądowej w wysokości 100 złotych, zastępstwa procesowego w wysokości 1.200 złotych oraz wydatków w postaci opłaty skarbowej od złożonego do akt sprawy dokumentu pełnomocnictwa procesowego oraz zaliczki uiszczonej przez powoda na poczet wynagrodzenia ustanowionego dla pozwanego kuratora procesowego w kwocie 600 zł. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego powoda została ustalona w wysokości minimalnej stawki określonej w §6 pkt. 3 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804) tego rozporządzenia w wersji obowiązującej w dacie wniesienia pozwu, tj. we wskazanej wyżej wysokości 1.200 zł. Natomiast wysokość poniesionej przez powoda zaliczki na poczet wynagrodzenia ustanowionego dla pozwanego kuratora odpowiadała połowie stawki przewidzianej w §1 ust. 1 rozp. Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej (Dz. U. z dnia 09 grudnia 2013 r. poz. 1476).